

Ölümçül Ok

– ADEM EFİLOĞLU · 30 Eylül 2014

Son gülüşün acıydı fırakı besliyordun
Kulakların sağırdı duymuyordun çağırımı
Huzurun bahçesinde karmaşa yaslıyordun
Susturdun en sonunda duymadın kalp ağrımı
Seni anardım daim sensiz nefes almazdım
Hayat son bulsa bile sen olmadan ölmezdim

Mahkemeymiş sözlerin beni idam etmişsin
Kahr doluyken kalem sormadım suçum ne
Onca aşk dolu anı terk ederek gitmişsin
Yıktın ya anıları şimdi bakış açın ne
Şu bıktığım dünyadan sığındığım gölgendi
Bende kalan tek anı şiirlerde belgendi

Ruhumu kilitledim artık aşk haram bana
Kalbim zemheri kışı kahr dolu hep içim
Yeter sizde vurmayın yetiyor yaram bana
Şimdi sorayım bari söyle nedir ki suçum
Şahdamarında atan o aşkaydı sadakat
Acımadın be zalim nasılda attın tokat

Kalemim dert ortağım uğundukça yazıyor
Sade o anlar beni o olmasa ne'derim
Bu kalem yazı değil mezarımı kazıyor
Seninle acıları yaşamakmış kaderim
İster misin inanmak sözlerimin hükmüne
Koşulsuz yanıışımın sende olan hükmü ne

Ařka gurur yok imiř kalbimdesin yoksan da
Sensizlik bu dñyanın ettięi büyük zulüm
Sen baęrıma saplanan ölümcül bir oksan da
Tarih yazacak bunu görmedi böyle ölüm
Adımı gökyüzüne âşık Âdem yazsınlar
Mezarımı yer varsa yüreğine kazsınlar.

Âdem Efiloğlu